

Dyssegaards- Kirken

Nummer 4 · December 1953 · 18. Årgang

Dyssegaardskirken

i Dyssegårdsskolen, Dyssegårdsvej 26

Højmesse

hver søn- og helligdag kl. 10. (Se avisernes prædikantliste).

★

Bibellæsning i præstegården.

anden og fjerde mandag i vinterhalvåret. Nærmere meddelelse vil fremkomme.

★

Menighedsmøder

i Dyssegaardskirken afholdes første torsdag i februar, marts og april. Meddelelse om talere og emner gives efter nytår.

★

Bibelkredsene

i forskellige hjem. (Se side 4).

★

Søndagsskole

afholdes hver søndag i kirken. (Se side 4).

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10—13. Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Povl Hamburger:
Jægerbakken 7. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:

Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Beg-høj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Menighedspsygepl. Frk. E. Hansen.
Højsgaards Alle 62¹, Telf. GE 3151. Træffes 13—15.

Mod jul

December måned står helt i juleforberedernes tegn. Al vor mangeartede travlhed tager sigte på den julefest, som rykker stadig nærmere. Alt må være i orden, førend julen ringes ind.

Men julen er jo ikke først og fremmest gaverne, selskabeligheden og maden. Julen er samling om julens evangelium. Derfor må vi huske, at blandt det meget, som skal forberedes, er også vore sind, der skal beredes til med andagt at lytte til det gamle budskab om, at »et barn er os født, en søn er os given« (Es. 9, 6). Julen er *hans* fødselsfest, hvis navn blev kaldt *Jesus*, d. v. s. Frelseren (Lk. 2, 21).

Julen kan så let — og desværre så ofte — blive kun til nogle løse og flygtige stemninger. I så fald går man glip af julens egentlige indhold, som er en forkyndelse af, at den evige, almægtige Gud har taget sig af os. Han kommer os i møde med al sin nådes og kærligheds rigdom i ham, der fødtes til verden julenat i Bethlehems rejsestald (Lk. 2, 7). Vi er ikke overladt til os selv, men Guds faderhånd er udstrakt imod os, og vort borgerskab er i himlen (Fil. 3, 20) — for Jesu, vor Frelseres skyld! Thi fra krybben voksede han op til manddomsgerningen, den, som bestod i at være verdens lys (Johs. 8, 12) og livets brød (Johs. 6, 35) og fuldendtes, da han gav sig selv hen »til genløsning for mange« (Mt. 21, 28).

Alt dette, som det kristne evangelium taler til os om året rundt, tog sin begyndelse i »den salige stund, den midnatstid, vor Herre han lod sig føde«. Og enhver, der i Jesu ord og gerning har fundet den grund, hvorpå han opbygger sit håb og sin frimodighed, vil takke Gud for julen — takke for Frelserens fødsel.

Lad os da gå julen i møde med denne ind-

byrdes opfordring: »Kom, lad os gå med stille sind, som hyrderne til barnet ind, med glædetårer takke Gud for miskundhed og julebud!«

Max W. Olsen.

Juleindsamling!

Med justitsministeriets tilladelse foretager menighedsplejen en husindsamling i vort sogn i begyndelsen af december måned med henblik på julehjælp til sognets gamle, ensomme og syge.

Vi beder alle beboere om at tage vel imod bidragslisten, og vi beder enhver, som på nogen måde er i stand dertil, om snarest at melde sig som listebærer enten hos sognepræst Jacobsen (GE 2364) eller på kirkekontoret (GE 2875).

Dyssegård Menighedspleje.

„Alle ting er underfulde —“

»Alle ting er underfulde i vor Frelsers julefest« (Kingo). Thi det underfulde i vor julefest er selve budskabet om Guds kærlighed, som steg herved julenat. Thi hvorfor skulle Gud bryde sig om os, så han vil oprejse os af vore fald og føre os til livet hos sig? Hvad elskeligt har Gud fundet hos mig, siden han vil frelse mig? Jeg ved ikke hvor eller hvorledes det skulle være. Vi er elskelige hos Gud, blot fordi Gud elsker os og ikke af nogen anden grund. Og her står vi ved det store *Hvorfor*, som altid må kalde ad vor undren. Vi mennesker spørger ofte »hvorfor«; hvorfor kunne Gud dog lade dette ske? Hvorfor skulle netop jeg miste det eneste, jeg havde? Hvorfor skulle dette nyttige menneske gå bort, medens der er nok, som ingen glæde eller nytte er til? Hvorfor? Ja, sådan kan vi jo ikke lade være med at spørge, men vi gjorde vel i en gang imellem at vende spørgsmålet, så det blev stillet således: Hvorfor skulle Gud dog elske os således, at han gav det kostbareste i himmel og på jord hen for vor frelses skyld? Ja, hvorfor skulle Gud være så god imod os? Det er et spørgsmål, som vi heller intet svar får på, men jo mere vi grunder over, at Gud har villet huske på os, som han gjorde det, da det blev jul, desmere skal vi føres ind i det, som er det inderste i julen, den dybe undren over, at Gud har forbarmet sig over skabninger som os. Men jo mere vi med hyrderne kommer til at undre os over det, der skete i Bethlehem julenat, des klarere skal vor julesang klinge, »så alle Guds engle undres på, hvor himmelsk de jordiske klokker slå«.

Men den julesang, som kommer fra et hjerte, der undres over Guds godhed, skal synge en velsignet jul ind.

Provst C. Hermansen.

En nytårsbøn

Vi tror på dig, Gud Fader almægtige! Og vi takker dig i Jesu navn, fordi vi, som ikke ser, af ham lærer at tro. Vor Fader, du almægtige — du, som kunne knuse enhver af os, og ikke eet menneske skulle kunne kny derimod, fordi enhver måtte erkende, at du handlede kun efter vor fortjeneste — du som desuagtet ikke vil, og derfor i din almagt ikke kan tvinge eet eneste menneske til at adlyde og tjene dig; du som visselig skaber dig tjenere, men aldrig imod deres vilje — du almægtige, ufatteligt almægtige Tilgiver, du hvem bjerge af synd ikke er for høje at springe over — i Kristus Jesus, den korsfæstede, kender vi dig og tør komme til dig med al årets synd og beder dig vise din almagt til at tilgive! Omend vort hjerte anklager os — vi tror på dig i hans navn! Vor Fader, du almægtige — vi tror på din faderalmagt til ud af os syndere at skabe dig velbehagelige mennesker, velbehagelige som selve din enbårne søn! Vi tror på dig, som døbte os til dine kære børn; du vil ikke slippe os i året, der kommer; du vil bære os som på ørnevinger, hvis vi skal gå gennem ørkener! Vi tror på dig, almægtige Fader, at du selv i døden ikke vil slippe nogen eneste af os, men føre os frelst igennem, hjem til dit evige rige — for Jesu skyld!

J. Schepelern.

Frelst!

Lk. 19, 1 ff.

Der er altid en klang af sejr og lykke i Ordet »frelst«. Vi bruger det altid for at betegne det modsatte af undergang. I virkeligheden er det nok det samme som fri. »Fri og frels«. Og sprogbrugen anviser ordet plads i alvorlige sammenhæng. Når børnene får fri kl. 1, føler vi ingen trang til at bruge det, men når et menneske fries ud af dødens og ulykkens favntag, siger vi, eller kan vi uden at risikere misforståelse sige: Han blev frelst. Man taler om at gøre noget med frelst samvittighed, for der står altid store værdier på spil, når samvittigheden trues.

Denne begivenhed i overtolderens hus i Jericho har måske nok for deltagerne været imponerende. Værten var jo en rig mand, den

landskendte Jesus var til stede, og stemningen greb i den grad Zachæus, at han lod veldædigheden ganske løbe af med sig; han stod sandelig frem og proklamerede store gaver til byens fattigfolk! Ja, det har nok taget sig herligt ud alt sammen, det var jo ikke noget, man sådan blev vidne til hver dag; det var et festlig minde, man længe ville gemme.

Det var noget langt mere, siger vor Herre. I har slet ikke fået fat på det inderste i sagen! Tænk jer, at en mand er ved at indebrænde i sit hus. Lige i sidste øjeblik, som han er ved at kvæles af røgen, lykkes det nogle tililende naboer at få ham reddet. Han er frelst! Tænk jer et menneske, som er faldet i vandet; kræfterne er ved at ebbe ud; da i sidste øjeblik kastes et redningstov ud til ham. Han er frelst!

Det er dette, der er sket med Zachæus.

»Idag er der blevet dette hus frelse til del!«
»Thi Menneskesønnen er kommen for at frelse det fortabte!« Zachæus er frelst!

Zachæus har altså været i livsfare. Og der er ikke spor af tvivl om, hvori denne fare bestod. Der er ikke tvivl om, at de fangelænker, som var ved at lægge sig om ham, var af guld. Pengene, formodentlig både de uretmæssigt og de retmæssigt erhvervede, tyngede ham med deres syndighed i smudset. Uden at forflygtige den fare, som pengene rummer for os alle uden undtagelse, tør det måske nok hævdes, at her har han svævet i livsfare. En materialistisk, jordbunden livsskæbne har truet med at baste og binde ham.

Men der er heller ikke skygge af tvivl om, hvad eller hvem det er, som frelser ham, river ham ud af den tilstand, han var ved at synke hen i. Det er Menneskesønnen.

Jordskælvet i Zachæus' tilværelse indledes med: Stig ned! Skynd dig, det haster; thi jeg vil idag, nu med det samme, besøge dig! Noget helt ud over det sædvanlige. Ikke en kunde, som nødes ind i den fedtede todbod, hvor det gælder om at pine penge af ofrene. Nej, en der kalder: Kom ned! En, der siger: Jeg vil gæste dig! En, der siger: Kom! idet han selv kommer; en, der indbyder, idet han selv er gæst.

Hvordan dette begyndende jordskælv så videre forløber og oplyser som i lynglimt den sandhed, at jordbunden er det usleste, man kan være — ja, det forbliver alle dage en hemmelighed mellem ham og Menneskesønnen. Hvilke ord der er faldet, hvilke indtryk af frihed og rejsning det er, der har fænget, det aner vi ikke. Men der er mening i at synge, som vi gør det med henblik på et andet besøg, Menneskesøn-

nen aflagde: »Saligt det hus, som Vor Herre gæster!« Thi det rasler jo med faldende lænker. Havde vi kun Zachæus' ord, turde vi måske ikke tale således derom; det *kunne* jo være blot en stemningssvingning. Men nu har vi Vor Herres Jesu ord: »Idag er der blevet dette hus frelse til del!«

Også til os siger Menneskesønnen: »Kom ned! Ned af den høje hest! Ned fra dit ophøjede stude! Jeg vil være hos dig idag!«

At stige ned, at modtage den høje gæst, det er vejen til at blive frelst ud af den fare, som truer os alle.

Biskop Axel Rosendal.

Troens betydning

Enhver, der læser vore evangelier, især da Johannesevangeliet, vil lægge mærke til, at Jesus atter og atter taler om troens betydning. Vi kan tænke på de ord, der er blevet kaldt »Det lille Evangelium«: Således elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv« (3, 16). Og vi kan tænke på hans ord: »Den, som tror på mig, kommer ikke til dom, men er gået over fra døden til livet« (5, 24). Og der kan nævnes flere andre ord, som så afgjort peger på, at det, som det kommer an på, er troen.

Men hvad er da det at tro på Gud i Jesus Kristus? Ja, det er dette ene: at tage mod hans ord og betro sig til ham; det er at lukke sit hjerte op for Gud i Jesu navn; det er at bygge hele sit liv på, at han vil og kan hjælpe os at leve vort liv og at sejre over døden, og derfor er det, at vi følger de veje, han har anvist os, og lever ved de gaver, han giver os.

Men hvad er det da, der sker, når vi således giver os hen til ham? Der sker det, at så kan Guds kraft i Jesus Kristus strømme ind i os, ind i vort sjæleliv og forny det og frelse det ud af syndens og dødens vold.

For mig er det sådan, at jeg stadig må komme tilbage til det, som Jesus selv sagde: »Jeg er vintræet, I er grenene« (Johs. 15, 5). Det er et forunderligt rigt billede, fordi det er så levende og siger os så tydeligt, som det kan siges, at livet fra ham er som en strøm, der strømmer ind i vort liv med levendegørende og nærende kraft, og at deraf afhænger hele vort liv i dybeste forstand. Uden at grenen sidder på vintræet og henter sin næring derfra, kan den ikke bære frugt. Det véd vi så godt allesammen, og det at betro sig til ham og hente sit livskraft fra ham tidligt og silde, ja altid, det er vejen, vi skal gå. Ved at

lytte til hans ord og komme til ham i vor bøn og bekendelse og ved nadverbordet får vi kraften til liv og frelse.

Da Jesu disciple kom til ham, sådan som Lukas fortæller det (Lk. 17, 5), med deres bøn om, at han ville give dem mere tro, da var det sikkert i følelsen af, at fra ham måtte kraften til tro komme, den måtte fra ham strømme ind i deres liv, om de skulle nå det, som de gerne ville. Og på Jesu svar til dem kan vi forstå, at det, der særlig stod for deres tanke, var, at de derved måtte blive dygtiggjorte til den gerning, han kaldte dem til. De havde forstået, at det skulle ske ved, at deres tro blev stærk og levende. Og Jesus gav dem ret deri. Når han siger: »Dersom I havde tro som et sennepskorn, kunne I sige til dette Morbærfigentræ: Ryk dig op med røde og plant dig i havet, og det skulle adlyde eder«, så viser han troens magt. Vi véd jo godt, at det i og for sig ikke var det at kaste træer i havet, som Jesus mente var troens opgave og mål, men han ville give dem et udvortes udtryk for troens magt.

Hvad troen kom til at betyde i disciplenes liv, det viser hele deres færd og den frugt, deres gerning bar. Troen blev i deres liv den store kraft, der kunne gøre dem stærke og frimodige i deres vidnesbyrd, selv om de måtte lide mishandlinger og død. Og det er den samme frugt, troen på ham har båret siden, at der kom glæde og fred i kristne menneskers sind, selv om det var svære tider, ja selv om dødens truede.

Det er målet for vort liv med Gud i Jesus Kristus, at vi i ham kan leve med fred og glæde og derved hjælpes til også at gøre en gerning i hans tjeneste.

Pastor N. Lomholt.

To Jesusord

Eders hjerte forfærdes ikke. Tro på Gud og tro på mig! (Johs. Ev. 14, 1).

★

Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og den du udsendte, Jesus Kristus (Johs. Ev. 17, 3).

★

Søndagsskolen

mødes hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken. Alle børn er meget velkomne!

Gudstjenester og møder

December

Onsdag den 2. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Olsen, Søndergårdsvej 38.

Onsdag den 9. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12.

Januar

Onsdag den 6. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Onsdag den 13. kl. 20: Bibeltime.

Østre kreds hos hr. Øster-Hansen, Hagens Allé 25.

Vestre kreds hos hr. Sandborg-Olsen, Bækkebo 16. (Johs. ev. 20).

Onsdag den 27. kl. 20: Offentligt møde hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12. Taler: Pastor Johansen.

Februar

Onsdag den 3. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Ewertsen, Sønderdalen 24.

Onsdag den 10. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. (Johs. ev. 21).

Onsdag den 24. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28. Taler: Pastor Zwicky. Emne: Lidt om Det gamle Testaments tilblivelse.

Marts

Onsdag den 3. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Onsdag den 10. kl. 20: Bibeltime.

Østre kreds hos fru Holst, Bøgehøj 36.

Vestre kreds hos hr. Ewertsen, Sønderdalen 24. (Efeserne 1).

Onsdag den 24. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38. Taler: Pastor Johs. Jensen, Utterslev. Emne: Hvad er det egentlig, det kommer an på?

April

NB.

Søndag den 4. kl. 10: Højmesse i Dyssegårdskirken. Prædikant: Sognepræst N. P. Sørensen, Lutherkirken.

Onsdag den 7. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Geil, Sønderdalen 12.

Onsdag den 14. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. Olsen, Søndergaardsvvej 38. (Efeserne 2).

Onsdag den 28. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Emne: Josef.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.